

عنوان مقاله:

کاربرد آب در معماری ایرانی

محل انتشار:

همایش بین المللی معماری عمران و شهرسازی در آغاز هزاره سوم (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

زینب توپرسیاری - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد سوادکوه

مسعود جعفری - هیئت علمی گروه معماری واحد رودهن دانشگاه آزاد اسلامی رودهن ایران

خلاصه مقاله:

آب از جمله عناصر طبیعی است که در شکل دهی و آفرینش بناهای معماری سهم ویژه ای داشته است آب در آغاز تنها ماده ای برای رفع تشنگی و مایه حیات تلقی میشد ولی به مرور زمان نقش دیگری نیز به عهده گرفت آب در تمامی فرهنگها عامل پاکی و پاکیزگی شناخته شده و در ایران باتوجه به خشکی سرزمین و آموزه های دینی تقدس ویژه ای یافته است آب و چگونگی حفظ و حرمت آن باعث شد تا معمار ایرانی با ایجاد بناهای ارزشمند احترام و ستایش خود را به این ماده طبیعی ابراز نماید از آنجایی که در سرزمین ایران به لحاظ شرایط ویژه جغرافیایی و نوع نگرش و جهان بینی حاکم بر ذهنی و اندیشه مردمانش آب پیشینه ای غنی دارد آشنایی با مبانی فکری و اعتقادی و معنوی نماد پردازی آن زمینه شناخت مارا از هنرهای که حاوی این نماد هستند همچون معماری را فراهم می سازد در این مقاله سعی بر آن شده که بانگاهی کوتاه به نقش آب در اعتقادات و فرهنگ مردم ایران باستان و نیز بعد از اسلام جایگاه آن را در هنر معماری که بیشترین نمادپردازی در مورد این عنصر در آنها شده است را بررسی و بیان نماید

کلمات کلیدی:

آب ، معماری و معماری ایرانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/414381>

